

NAPREDNA LJUBLJANA

DRŽAVNA
LIGESKA KNJŽNICA
V LJUBLJANI

GLASILO CENTRALNEGA VOLILNEGA ODBORA JUGOSLOVANSKE DEMOKRATSKE STRANKE

Za kaj se borimo?

(Dr. techn. Milan Vidmar, nosilec liste demokratske stranke.)

Strastni politični boj, ki se v teh dneh bje za našo Ljubljano, zatemnjuje pravo ozadje. Demagogi in razočarani samoljubni veljaki govore o vsm mogočem, samo ne o tem, kar je za razsodnega meščana edino interesantno in edino važno. Vse te različne osebne zadeve in zadevice, ki polnijo naše dnevnik, niso problemi mesta Ljubljane. Naši občinski problemi so v prvi vrsti gospodarskega značaja.

Ljubljana je v kratkem času postala industrijsko mesto in velevažno trgovsko središče. Pod pametnim vodstvom bo postala sila važen in vpliven faktor naše narodne države. Industrija in trgovina prineseta blagostanje, in sicer blagostanje vsem slojem. Demokratična načela zasigurajo vsakemu sodelovalcu, duševnemu in ročnemu, inženjerju, trgovcu, delavcu in uradniku za pošteno delo pošten zaslužek.

Čas hiti. Ljubljana ima svoje konkurente. Paziti je treba nanje. Industrijo in trgovino je treba privesati na naše mesto. Iz te važne naloge izvirajo vsi gospodarski problemi naše občine.

Industrija potrebuje pred vsem za pogon strojev električni tok. Zastarela naša elektrarna ji ga ne more dati. Ali naj čakamo, da potegne Maribor, ki ima v Fali veli-

kansko električno centralo, vsa mlada podjetja k sebi?

Industrija in trgovina potrebuje ureditve prometnih institutov, kolodvorov, carinarnice. Delavstvo in uradništvo mora dobiti stanovanja. Povsodi more in mora sodelovati mestna uprava. Aprovizacija mesta postaja tem važnejša, čim bolj se širi industrijsko delo. Velikih investicij je treba, ki pa bodo v veliki meri dvignile davčno moč in blagostanje prebivalstva.

Vsi ti problemi so pereči, toda rešiti jih ni mogoče tako enostavno, kakor to slikajo demagogi. Velike nove naprave, elektrarna, cestna železnica, nova klavnica itd. morejo postati blagoslov za mesto, morejo pa tudi kakor poddedovani greh ležati na generacijah in generacijah! Finance mesta niso v najboljšem stanju.

Potrebovali bomo tuj kapital. Ljubljana bo tretjega decembra pokazala, da se noče separirati od drugih delov države, jasno bo izrazila prepričanje, da hoče delati v svojih tovarnah in kontorjih za celo kraljevino. Uvidela bo, da jej mora mogočna demokratska stranka države biti močna opora. Le brez avtonomističnih in separatističnih eksperimentov bomo imeli kredit v inozemstvu.

Na pravi poti!

(Dr. Dinko Puc, poslevoedeči podpredsednik JDS.)

n.— Demokratična stranka se v Ljubljani nahaja v težkem volilnem boju. Na tri fronte se bori in njeni nasprotniki streljajo z najhujšimi topovi, med katerimi laž, kleveta in obrekovanje niso zadnji. Kljub temu pa smo brez nervoznosti in vedrega duha. Naši volilci se pripravljajo, polni samozvesti, na odločilni boj dne 3. decembra. S ponosom se nazivljejo danes naši pristaši demokrate in prišli smo do izrednega pojave, da se naši nasprotniki v svrhu agitacije imenujejo «tudi demokrate».

Razlogi so enostavni: Na naši strani je zavest, da smo ostali zvesti programu in načelni politiki svoje stranke; da smo ostali zvesti svojemu naprednemu mišljenju, zvesti svoji tradiciji, da smo ostali zvesti svojemu družabnemu naziranju in da smo ostali dosledni. Vrhutega pa imamo še zavest, da smo s svoje strani storili vse, da preprečimo možnost, da pride Ljubljana v klerikalno-komunistične roke in da smo bili zaradi tega pripravljeni iti do skrajnih mej popustljivosti ter bili pripravljani do vsake osebne žrtve razen one, ki bi tangirala čast stranke.

Nam ni šlo za osebne časti in mišlim, da ni bilo niti enega, ki bi bil imel kake osebne ambicije. Varovati smo hoteli le stranko in njen program. Zato smo izjavili, da prepuščamo svojim sedanjim odpadnikom,

da črtajo iz naše od organizacij postavljene liste vse osebe, ki jim niso po godu, in naj ustavijo kogar hočejo, ker nam gre le za stvar in ne za osebe.

Predlog je bil odklonjen! Najprej z motivacijo, da je pogoj sporazumu, da se minister dr. Žerjav umakne iz političnega življenja! Naravno, da smo to zahtevo odklonili najodločneje, ne le zaradi tega, ker nimamo danes nikogar, ki bi ga mogli postaviti na mesto tega delavnega in vplivnega politika, ampak ker smo tudi dobro čutili, da bi to pomenilo silno ponižanje in oslajenje strankine pozicije. Omeniti pa moram tu, da je bil dr. Žerjav pripravljen takoj umakniti se, ako bi bila želela to stranka in da je dal v tem pogledu načelstvu prosto roko, toda načelstvo je soglasno sklenilo, da o tem govora biti ne more.

Gospodje odpadniki, sedanji Zajedničarji, so pa nadalje izjavili, da ostanejo v stranki, ako pritegnemo v volilni blok tudi Narodne socialce, ker je zmaga šele potem brezdvomna. Mi smo seveda skušali pridobiti tudi NSS. Za sestavo naprednega bloka, oni pa so vsako zvezo odločno odklanjali, ker jim je bilo seveda s strankarskega stališča ljubše, ako se ojačijo z uskoki iz demokratičnih vrst, kot da bi podprli demokratično stranko kot tako. Toda značilno je, da bi naši odpadniki v tem slučaju ne bili čutili nobene potre-

be izpreminjati svojega programa, da bi bili ostali na demokratičnem programu, da bi zagrebški kongres ne bil v njih dušah zrušil tiste «revolucije duhov», kot jo je baje zdaj, z eno besedo, da je tem gospodom program prazna pena, da jim gre samo za moč in za nič drugega.

Mi smo za to, da je politika poštena in dosledna. Nismo v stanju, da bi zatajili to, kar smo včeraj sami pomagali ustvariti. Ne moremo biti danes proti ustavi, če smo bili včeraj zanjo. Ne moremo danes govoriti o treh ali štirih jugoslovanskih narodih, če smo poudarjali tri leta, da je jugoslovanski narod le eden narod s tremi imeni. Ne moremo biti danes za takozvano avtonomijo, če smo bili včeraj proti.

Le bodimo si na jasnem! kolebanje v politiki ni rodilo nikdar dobrega sadu in le tiste stranke morejo imeti uspeh, ki so dosledne do skrajnosti v vsakem načelnem pogledu. Politična zgodovina vseh narodov uči, da le take stranke zmagujejo.

In če gledamo danes na zvezo kapitalistov z «narodnimi socialci», če gledam na zvezo med klerikalci in komunisti ter zraven še dr. Periča, če se spominjam na lanski divji zakon med klerikalci, komunisti, socialnimi demokrati in narodnimi socialci, — potem morem le s polnim zadovoljstvom konstatirati, da smo le mi demokrati ostali dosledni in čisti. Zavest imam, da smo na pravi poti.

Klerikalizem, dedni sovražnik Ljubljane.

Klerikalci Ljubljane nikdar niso ljubili. Ako so po njej hrepneli, je bilo to samo zato, da bi okoristili svojo stranko z njenim mestnim gospodarstvom. Ko so bili klerikalci še absolutni vladarji v deželnem zboru in odboru na Kranjskem, so v svoji avtonomiji sklepali same take zakone in odločitve, ki so bile na škodo Ljubljancem. Tako n. pr. so sklenili, da mora Ljubljana plačevati velikanske davke za ceste po vsej kranjski deželi, sama pa ni od tega ničesar imela. Odpravili so na mitnicah tlakarino, ki je donasala ljubljanskemu mestu prav lepe dohodke. Še vsem starejšim ljudem je v spominu, s kakimi sekaturami so klerikalci delali škodo napredku Ljubljane. Svet nasproti «Slona» in pošte na Dunajski cesti, kjer stoji Kreditna banka, bi lahko bil že pred

vojno zazidan in bi moderni hotel, ki je bil tamkaj namenjen, lahko donasal Ljubljancem lepe dohodke. Slovensko gledališče so preganjali na čudne načine. Izpremenili so ga v kinematograf in na koncu konca so ga zaprli. Mestnih posvetnih šol niso marali, zato so pa rasle samostanske šole, ki so bile posvečene v prvi vrsti klerikalni vzgoji, kakor gobe po dežju. Kako so klerikalci spoštovali avtonomijo Ljubljane in Ljubljancem takrat, ko so imeli moč in oblast v rokah, je najbolj razvidno iz tega, da so za zadnje volitve pred svetovno vojno sklenili v deželnem zboru za ljubljansko mesto tak volilni red, da so po 30 letih spravili v občinski svet 8 nemških odbornikov samo zato, da bi z njihovo pomočjo ubili napredni in narodni značaj Ljubljane.

Vprašanje.

Poslanci SLS Brodar, Stanovnik, Nemanič in Kranje so vložili na poljedelskega ministra vprašanje:

«Zadnje čase je vlada vpeljala na vse kmetijske produkte tako visoko carino, posebno še na govedo in prašiče, da je vsak izvoz popolnoma onemogočen. Ali je poljedelski minister pripravljen štediti kmeta, da bo mogel zopet izvažati in doseči primerne cene?»

Baš sedaj vodi zopet naš minister socialne politike dr. Žerjav hudo borbo proti ofenzivi vseh onih, ki so jim cene še vedno premalo visoke.

V Ljubljani snubijo tvoje zaupanje isti klerikalci, ki bi radi zvišali cene živini, in pomagajo jim razni Jelačini, Knezi in njihovi sluge narodni socialci in komunisti.

Za koga se odločiš?
Voli!

„Slovenski Narod“ — proti ljubljanskim konzumentom!

Znano je, da spada v kompetenco policije vršiti nadzorstvo v zmislu zakona o pobijanju draginje. Take revizije so bile zadnji čas z ozirom na uvoz ameriške moke in masti ne le po predpisih dovoljene, marveč naravnost zahtevane. Sedaj pa prihaja «Slov. Narod» in namesto, da bi pohvalil policijske organe, ki so vršili težko nalogo vestno in v interesu široke javnosti, jih napada ter jim očita pristranost pri uradovanju. «Narod» piše namreč, da so vršili policijski organi nadzorstvo v glavnem le pri trgovcih, ki so pri-

stali ali kandidati Ravniharjeve zajednice». Iz političnih razlogov je kaj takega nemogoče in v tem oziru je naša policija pač nad vsak dvom vzvišena. Iz stvarnih razlogov pa seveda ne izključujemo, da bi mogle biti prizadete baš zajedničarske korifeje. Saj je n. pr. proti g. Jelačinu že pred tedni bila napravljena zasebna ovadba na sodišče, da je prodajal ameriško mast veliko dražje kot je bilo to dovoljeno. O g. Knezu, odličnemu pristašu «Zajednice», je vsa javnost poučena, da je prodajal ljudem namesto priskane moke, graščico, mešano z moko. O gosp. Glaviču, ki je kandidat «Zajednice», je bila šele pred par dnevi v «Uradnem listu» razglašena sodna razsodba zaradi prekoračenja zakona o

pobijanju draginje itd. itd. Pošteni trgovci niso še nikdar imeli strahu pred zakoni, ki drugega ne zahtevajo kot solidnost in poštenje. Zato pa je vse obsodbe vredna pisava «Slov. Naroda», ki se odkrito postavlja proti konzumentom. Bojazen, da bi eden ali drugi njegovih najnovjših velikih prijateljev «noter padel», mu je skalila zaspane oči in niti tega ne vidi več, da se interesi konzumenta in solidnega trgovca nikakor ne križajo. V stvari moramo v ostalem pripomniti, da veksativno postopanje oblasti proti trgovcem z živili tudi konzumentu nič ne koristi. Prijeti je treba s čvrsto roko tam, kjer obstoja upravičen sum, da gre za nedovoljene posle.

Strah NSS pred porazom.

NSS je bila pred zadnjimi občinskimi volitvami na višku svoje slave. Pri volitvah je dobila okoli 1300 glasov. Nato je prišel polom z g. Peskom, zveza s klerikalci in brezplodnost politike njihovih poslancev, kar jim je omajalo stranko tako, da so obupali sami nad seboj ter sklenili, da pri bodočih občinskih volitvah sami sploh ne nastopijo, ako se ne boje izpostaviti sramotnemu nazadovanju. Najbolj pogodu jim je bila zveza socialistov. Zato so nekaj časa pisali v «Jugoslaviji», da NSS ni socialna, marveč socialistična stranka. Ker je bila v NSS močna struja proti klerikalcem, g. Perič pa se od njih ni hotel ločiti, jim ni družega preostajalo kot da še enkrat prelomijo temeljni princip svojega programa, ako ne boje pokazati nazadovanja svojih glasov. Tako je prišlo do fuzije NSS in skupine Ravnihar - Jelačin-Knez pod dr. Trillerjevo zaščito. Kako je ta neznačajnost in nedoslednost vplivala na pristaše NSS, sedaj njeni kolovodje sami najbolj občutijo. V intimnih krogih NSS se zavedajo svoje slabosti v polni meri in računajo, da bodo od 1300 glasov, ki so jih imeli zadnjič, dobili sedaj k večjemu še polovico. To se pa pri poznavalcih razmer označuje še kot zelo optimistično. Za dr. Ravniharjem stoji le par sto Knezovih in Jelačinovih poslovnih ljudi kot edini kader te skupine, razen tega pa nekaj ljubljanskih porodic, skupaj okoli 400 glasov. Tako računajo, da bo «Zajednica» dobila manj glasov, kot jih je zadnjič dobila sama NSS. Dr. Ravnihar je sicer mnogo upal, da bo zadal demokratični stranki s svojim ponovnim uskoštvom in izdajstvom huđ udarec, pa se je silno zmotil. Med «Zeleni kader» so šli le dezertjerji, politični neznačajnejši in spekulanti. Sedaj se pa drug drugega tolažijo: «Nič se ne boj, saj se jaz tudi!»

Obsojeni dezertjerji.

Zajednica dr. Ravniharja, Jelačina in Kneza, ki se ponuja Ljubljancem za občinske volitve, ni nikaka stranka, marveč omejena družba, ustanovljena samo za te volitve, da z raznimi gesli lovi na svoje limanice nezavedne politične kaline. Najboljši dokaz za to trditev je že samo pogled na to, kako zajedničarji zatajujejo svoj dezerterski značaj in nevednim ljudem pripovedujejo, da so oni, ki so zapustili stranko, demokrati in da so oni, ki so ostali v stranki, dezertjerji. Ali si je mogoče misliti še večje zavratnosti in nepoštenosti? Dr. Ravnihar je pač ostal sam sebi zvest.

«Slovenski Narod», ki sicer dr. Ravniharja danes podpira, je takrat, ko je še pisal resnico in se je boril za napredno stranko, napisal v svoji številki dne 28. februarja 1908 o dr. Ravniharju to - le: «Pesek v oči meče doktor Ravnihar slovenskim volilcem z vijoličastimi lepaki, ki jih je dal nabiti po vseh vogalih. «Napredni slovenski volilci» je napisano na teh lepakih, katerih namen je, zapeljati in v zmo-

Volilna skrinjica JDS je prva!

to spraviti napredne slovenske volilce, da bi volili kandidata nemčursko-klerikalne zveze dr. G. in dr. Ravniharja. Tako varanje je nevredno spodobnih mož. Poštene stranke grede pod svojo zastavo v volilni boj in ne razobešajo tujih zastav. Če imata dve državi vojno, se oblečejo v sovražnikovo uniformo samo špijoni, nikdar pa pošteni vojaki. Kar velja za vojno med državama, to velja tudi za politično vojno med strankami. Smatramo torej, da se nemčursko - klerikalna kandidata izdajata za slovenska napredna kandidata. Kdor kaj nase drži, ne bo dal svojega glasu takim možem.»

Tako je pisal «Slovenski Narod» leta 1908. Ako bi ostal dosleden, bi moral danes sam to ponatisniti, kar smo zgoraj ponatisnili mi.

Naši shodi.

PRI TURKU ZA GRADOM. — ZANIMIVA IZPOVED ZAJEDNIČARSKEGA PRVAKA. — ZAJEDNIČARJI MED SEBOJ. — LEP SHOD PRI MRAKU.

V Turkovi gostilni za Gradom se je včeraj zvečer vršil lep shod Gospodarskega naprednega društva za šentjakovski okraj. Otvoril ga je nadežitelj Likožar, govorilo so gg.: Josip Turk, dr. Klepec, Ludvik Štih, Fr. Medic, Markelj, Janežič in Šterk. Zborovalni prostor je bil nabito poln. Bilo je okoli 80 somišljenikov ter 4 zajedničarji, ki jih je pripeljal znani zajedničarski pravak Jakob Babnik. Na poziv se je tudi on oglasil k besedi in se med svojim govorom iznebil nekaj prav zanimivih priznanj. Na očiitek, da je NSS nastala iz protesta proti «starim» n. pr. Trillerjevega kova, je Babnik povedal: «Dr. Triller je itak mrtva točka,» ter se izgovarjal, da je NSS sprejela najnovjše svoje zaveznike, ker so jih prišli lepo prositi in da so se tudi že poboljšali, zato jih je NSS tudi sprejela med sebe, sicer pa NSS itak komandira nad njimi. Ves čas svojega govora je Babnik imenoval zaveznike «Narodovce» — uskoke. Izjavil je dalje, da ni nič čudnega, če Deržič in Brandner nista nič dosegla v Beogradu, češ, saj itak nimata nobene moči, in stranka jima je celo izrecno naročila, da ne smeta ničesar pozitivnega delati!

Babnikova razkritja so sila prijetno vplivala na mnogobrojne poslušalce, ki so videli razliko med neprostovoljnimi priznanji zajedničarskega prvaka in med resnimi in stvarnimi izvajaji naših somišljenikov. Vendar je bil Babnikov nastop nad vse dobrodošel, ker je dal priliko za obračun za vse one klevete, ki se širijo iz uskoškega tabora.

Ob istem času se je vršil pri Mraku velik demokratični sestanek za dvorski okraj. Vsi Mrakovi prostori so bili nabito polni. Govorili so dr. Bohinjec, dr. Puc in nosilec liste dr. Vidmar. Stvarna in resna izvajanja govornikov so vzbudila najtoplejše priznanje, odobravanje in pritrjevanje. Zborovalci so zopet imeli priliko primerjati naša stremjenja po gospodarski povzdigi Ljubljane z demagoškimi puhliki ljububami raznih nasprotnikov. Sinočnji shod pri Mraku je izzvenel v prepričanju, da je gospodarska in kulturna bodočnost Ljubljane v treznem in napornem delu, za katere nudi demokratična stranka vse garancije. Naš dvorski okraj bo dne 3. decembra storil svojo dolžnost!

Somišljeniki vodmatskega okraja! Sestanek političnega in gospodarskega društva JDS za naš okraj se vrši jutri v petek dne 24. nov. pri Bankotu ob 8. zvečer. Poročajo dr. Puc in drugi.

Primorski volilni odbor. Sestanek danes v četrtek, dne 23. novembra ob pol 8. zvečer pri «Levu» na Gosposvet-ski cesti. Poroča dr. Puc.

Volilni sestanek somišljenikov JDS priredi Gospodarsko napredno društvo za šentjakovski okraj danes zvečer ob 8. uri v salonu gostilne pri Lozaru, Rožna ulica. Na sestanku bodo govorili: nosilec kandidatske liste gosp. dr. Milan Vidmar in dr. Somišljenike vabimo, da se sestauka zanesljivo udeleže.

Ako nočemo Ljubljancani, da bi nas terorizirali klerikalni boljševiki, zvezani s komunističnimi izdajcami, bomo 3. decembra volili demokratično stranko!

Volilna skrinjica.

— **Brihtno!** Gospod Bistrovic pravi: Od vseh strani mi lazijo agitatorji v hišo in vse mi obljublajo, kar si le poželim. Zajedničarji mi ponujajo za 3. december enega svojih avtomobilov, klerikalci pa fine cigare. Ta dan se bom torej «nobel» vozil s cigaro v ustih, — volil bom pa demokrate.

— **Svengali v politični službi.** Glavni volilni lokal «Zajednice» obišče vsak večer Svengali. On ima silno moč na Ljubljancane. Ne morejo mu odoleti. Zato trumoma prihajajo tja pred Narodni dom, Svengali jim sugerira vaje in žele «Zajednice» in vsa Ljubljana dela tako, kakor želi Svengali, odnosno «Zajednica». Kar pogledajte poročila «Naroda» in «Jugoslavije». Takih političnih uspehov ni imel ne Bismark, ne Mussolini in ne Šusteršič, kakor jih imata dr. Ravnihar in Juvan. Slovencem nove zvezde sijajo. Kakor čujemo, bo Svengali glasom posebne pogodbe z «Zajednico» v nedeljo dne 3. decembra hodil od voliščarja in voliščarja in bo ves dan eksperimentiral z Ljubljancani. Na ta način upa «Zajednice» sijajno zmagati. V ponedeljek zjutraj se Svengali odpelje, pred odhodom bo pa pustil v glavnem lokalu «Zajednice» zaboj aspirina.

— **Nezgođe «Slov. Naroda»** se zadnji čas rapidno množe. V Skoplju so ga pred mesecem zabranili vojakom, ker so zdravniki konstatirali, da se širi v vojski spalna bolezen.

Dnevni pregled.

— **Naše organizacije** so tudi to pot pokazale, da so prave trdnjave demokratične napredne misli in stare tradicije ljubljanskega meščanstva. Krajevne politične organizacije raznih ljubljanskih okrajev kar tekmujejo med seboj, katera bo priredila večje in lepše shode. V društvenih lokalih je trajno živahno življenje. Pridno so se pregledovali imeniki ter vršilo vse ostalo podrobno agitacijsko delo. Tudi v glavnih tajniških prostorih, kjer se redno vsak dan zbirata Centralni volilni odbor JDS in naš uredniški odbor, je živahno vrvenje in delo. Vidi se, da je preteča nevarnost in koncentrični napad vseh zagriženih strank

Še eno geslo.

Različna so gesla, pod katerimi nastopajo stranke in njihovi voditelji v boju za občinske volitve. Pozablja pa se na ono geslo, ki bi ga ne smeli pozabiti posebno demokrati in vsi tisti, ki žele, da je Ljubljana res središče Slovenije, oziroma tisto mesto, ki se je v njem oglašal vedno odločni slovenski in jugoslovanski narodni duh.

Na našem zasedenem ozemlju se vrše zločinstva, ki jih ne pomni kulturni svet. Našim ljudem vlivajo narodni nasprotniki v usta ricinovo olje in pred sodiščem obsojajo nedolžne ljudi za elementarne poškodbe, ki jih oni niso zakrivil.

Ljubljana je poklicana, da o tem izpregovori svoj glas.

Odgovor na vse te zločine in uteha vsem trpečim bodi:

Jugoslovanska nacionalna Ljubljana.

V medsebojni borbi osebnosti in strank se je pozabilo, da morajo nas vse voditi tudi višje misli in da ima Ljubljana v tem oziru svoj poseben pomen. S tem nočem utemeljevati nedeljivosti Slovenije, kakor to delajo zajedničarji. Ljubljana mora vršiti to svojo dolžnost brez ozira na vse drugo, kakor jo mora vršiti Maribor za naš severni del. Split, Sibenik in druga naša mesta dvigajo svoj glas brez ozira, ali so glavna mesta ali ne. Ljubljana je v mnogih ozirih naše glavno mesto in je tretja državna prestolnica, zato mora biti izraz našega jugoslovanskega nacionalnega čuvstvanja. Ako bi po zaslugi odpadnikov demokratične stranke zmagala klerikalno-

in novih nasprotnikov napredne Ljubljane iznova zbudil stari demokratični odporni duh in nam vsem dal nove odločnosti. Poleg vedno polnoštevilno obiskanih zaupniških sestankov in prav dobro obiskanih shodov v vseh delih mesta pa posebno pozdravljamo na novo osnove in oživljene organizacije naših najboljših somišljenikov, grupiranih v stanovske skupine. Baš najzavednejši in najagilnejši tovariši somišljeniki so v zadnjem času osnovali močne in prav lepo se razvijajoče klube, tako klub demokratičnih poštarjev, klub demokratičnih železničarjev in klub demokratičnih učiteljev. Ti klubi nikakor niso ustanovljeni samo za volitve. Ne! Ostati morajo po njih in se krepko razviti ter zavzeti vse stanove, gojili pa bodo poleg političnega sodelovanja tudi pravo našo staro demokratično družabnost in morajo postati temelj širšega prosvetnega dela. Značilno je, da nas napadajo gospodje à la Juvan po shodih, ali bomo ustanovili tudi klub postrežčkov. Bomo tudi tega, gospodje, in še marsikaterega drugega. Ker mislimo, da stan postrežčkov ni prav nič slabši ko katerikoli drugi in da naj tudi on sodeluje pri delu za — zares napredno Ljubljano!

— **Novo sredstvo.** Zajedničarji agitirajo zadnji čas že celo s tem, da je poslanec Reisner na njih strani. Tako daleč že sega njih perfidnost! Le naprej z lažjo, gospodje, vas bodo vsi volilci poprej spoznali! Državni uslužbenci smo vas že!

— **Javni nameščenci in takozvani «pridobitni sloji».** Zajedničarji izkoriščajo protidraginjsko akcijo in zbirajo večje trgovce okoli sebe. Na drugi strani pa hujskajo narodni socialisti proti draginji. Obedve skupini nastopata pri volitvah skupno in zbirata glasove, da bi jih odtegnili demokratom, t. j. indirektno dali klerikalcem, ki v Beogradu zahtevajo ukinjenje protidraginjske politike! To je mešanica! Toda z nami javnimi nameščenci naj obe skupini ne računata. Preslabo nas sodijo, da bi mi ne videli, kako je vse to nenaravno! Na pravem stališču je edino naša demokratična stranka, ki se trudi, da bi ustvarila pravično razmerje med vsemi stanovci. Edino ta stranka bo tudi pravično rešila uradniško vprašanje. Kjer so izraziti takšni «pridobitni sloji», tam nas javnih nameščencev prav gotovo ne bo! — Ur.

„Zajednica“ je družba dezertjerjev. Značajnost Ljubljancanov jo bo razgnala 3. decembra.

komunistična lista — ali bo to dokaz, da misli Ljubljana poleg svojih domačih potreb tudi na to, da je poklicana kazati našim sosedom onstran meje našo nacionalno silo in voljo?

Spadam med one demokrate, ki ne poznajo nikakih mladinov in starinov — ampak samo **demokratično stranko**, ki smo jo ustanovili ob času našega nacionalnega razmaha kot nositeljico državne jugoslovanske ideje. Mi vidimo mlade in stare demokrate in ne najdemo razlogov, da naj se stranka deli po starosti. Poznamo torej samo zveste, trdne demokrate in nezveste odpadnike. Ko smo čitali dr. Ravniharjeva pojasnila o uskoštvo, smo videli, da gre za same malenkostj in osebnosti in smo gledali na vse tiste razlage res s pomilovanjem. Škoda! Med nami je mnogo demokratov, ki vidimo to in ono, in s tem in onim nismo zadovoljni — zato pa ne skajemo vsak trenutek iz stranke, katere ideje priznavamo. Stojimo tudi na stališču discipline — ker le velike stranke lahko rešujejo velike probleme. Žalostno je, da je bil napaden dr. Puc, ker vrši svojo dolžnost kot funkcionar stranke in gre v boj za jugoslovansko nacionalno Ljubljano, ki naj vrši svojo dolžnost tudi kot sosedja neodrešene domovine. Zato pojdemo brez ozira na vse napade volit demokratično listo, ki nam predstavlja moče one stranke, ki je nositeljica jugoslovanskega nacionalizma.

Glavni nasprotnik vsake uspešne politike je brezbriznost!